

ในสมัยพุทธกาลหรือก่อนหน้านั้น
เขาวัดความเป็นเศรษฐี จะดูกันที่ตั่งโรงงาน
ใครตั่งโรงงานมาก...แสดงว่ารวยมาก

วันไหนเศรษฐีได้ยินเสียงอ้ออิงของยาจก
วณิกที่โรงงาน จะรู้สึกปลื้มใจ ดีอกดีใจ หน้า
บานเป็นกระด้างแป้ง ถ้าวันไหนไม่ได้ยินเสียง
เศรษฐีจะกลุ้ม แสดงว่าวันนั้นไม่มีคนมารับทาน
นี่ความทุกข์ของเศรษฐีผู้ใจบุญในสมัยโน้น

๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕